

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Recapitulatio de fideli seruo. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

§. 1. De instituto Marthæ, & cuiuslibet dispensatoris boni.

Quia nunc charissime officium suscepisti Marthæ, non debes bonū & sanctum ministerium acediosè peragere: sed fideliter propter Christū, qui omnia nobis administrat, & propter æternā salutem tuam, exercere. In quo de quibusdam necessarijs considerationibus admonendus es. Sic enim beatus Paulus dicit; *Hic autem quaritur inter dispensatores, ut fidelis quis inueniatur.*

§. 2. De fideli & prudenti seruo.

Vnde oportet eum esse fidelem, cui committitur ministerium tale: sed & prudentem nihilominus, ne videatur sapius errare. Fidelem intellige in commissis, ne res negligat, ne malè custodiat, & ne quicquam, quod vtilitati aut communitati prodesse possit, per ipsum depraueatur, sed magis pia cura emendetur. Prudentem verò in ipsis rebus, pro tempore & personis distribuendis. Vno tempore conuenit dare, quod alio tempore licet negare. Quibusdam vtile est & pium condescendere in petitionibus, quibusdam verò oportet te magis resistere. Quorundam etiam necessitates, charitatis officio preueniendæ sunt. Si ergo discretè agis, & necessitatem pensas in hominibus, prudentiam non abieicisti. Si compateris infirmis & miseris egenis, (quia te ipsum prius consideras, qualiter & alijs charitatem bene facias) charitatem induisti. Talem te cupio, videlicet fidelem in opere, & prudentem in consilio. An non talem seruum Dominus in Euan-gelio requirit? *Quis est, inquit, fidelis seruus & prudens, quem constituit dominus super familiam suam, ut det illis cibum in tempore?* Pro te est, si fidelis fueris: quamuis te minùs prudentem æstimare debeas, sicut Paulus dicit; *Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Et iterum; Non alta sapientes, sed humilibus consentientes.* Sic enim de seipsis sapientes, efficiuntur sapientiores.

Rom. 12.

§. 3. Recapitulatio de fideli seruo.

Quis est autem fidelis seruus, nisi qui non querit, quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi: ut quicquid agit, eius amore faciat, eius gloriam tantummodo desideret & expectet, atque ipsius magis quàm suam voluntatem sequatur, & dicat; *Pater fiat voluntas tua, non mea.* E duobus tamen seruis, fidelis potius est quàm prudens eligendus, atque instituendus ad negotia. Siquidem fideli seruo nihil charius in domo, & amico fideli, nulla ponderatio est, maxime in consilio. Sed quid aliquem tam fidelem & ynanimem facit

Lucæ 22.
Fidelis ser-
uus prudē-
ti præstat.

facit hominem secundum cor Dei, cui liberè credi possit? Primò utique timor Domini; dehinc dilectio sine simulatione; postremò, nullius terreni commodi quæstus, fidelem seruum constituunt. Talis erat vas electionis Paulus, cui credita sunt tam multa preciosa & magnifica secreta. Et ipse fidelis inuentus est in domo Dei, & prudenter se agebat in omnibus. Vnde ita dicit: *Non quærens, quod mihi utile, sed quod multis.* Item: *Non quæro vestra, sed vos: nec quæro datum, sed fructum.* 1. Cor. 13.
Phil. 4.

§. 4. Quantum confert homini fidelitas.

Fidelitas ergo si fuerit inuenta in homine, reddit ipsum superioribus suis charum & preciosum, equalibus amabilem, cæterisque sodalibus suis valde venerabilem & gratiosum; ita ut nemo iustam aduersus eum habeat querelam, sed latentur omnes de virtute fidelitatis eius. Nosti aliquos inter nos, & quantæ sint recommendationis, frequenter audis, & gaudenter etiam pertractas. Quæris imitari, ut bonum possideas, quod in alijs laudas, & bene facis; sed melius dum perficis. Si quando intelligis te deficere, doles imperfectionem tuam; & velles utique talis inueniri, ut nemo imponeret querelam seruituti tuæ. Ministras epim Dei seruis, & ideo formidas, ne sis indignus & inutilis, negligens aut tardus, prodigus aut nimis parcus. Sed si niteris tamen facere secundum tuam possibilitatem, respiciendo semper primò Dei voluntatem, atque deinde proximi necessitatem; erit Dominus propitius tuæ insufficientiæ, quam debes maiorem, quam alijs putant, in te recognoscere. Nemo securius excusatur, quam qui culpam propriam agnoscens se humiliat. Etiam si alijs excusant, bonitati eorum plus deputa quam tuæ innocentia.

§. 5. De fiducia in Deo, tempore paupertatis.

In domo vbi abundat paupertas, & multi commensales sunt, ibi angustiior est via ministrandi. Nec idcirco tamè deferenda est cura pietatis, sed de Dei misericordia confidendum. Vnde in Euangelio habes: *Misereor turba, quia iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: Et ieiunos eos nolo dimittere in domos suas, ne deficiant in via.* Discipuli dicebant: *Dimitte turbam, ut eant in castella, & emant cibum.* Sed Iesus respondit eis; *Date illis vos manducare, ut probaret eos, quanta esset fides illorum in tanta multitudi-^{ne.}* cum tanta paupertate panum & piscium. Illi desperabant de sufficientia, dicentes: *Sed hæc quid inter tantos?* Benignissimus Dominus, quid post hæc dixerit, audi: *Facite homines discumbere?* Accepit panes, benedixit, insitque discipulis suis, & apponerent turbis. Et manducauerunt, & saturati sunt, & Marc. 8.
In egestate
presumen-
dum de Dei
liberalita-
te.